

— да осъди насрещните страна или страни в настоящото производство да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 24 юли 2020 г. — S. Tous/EUIPO — Zhejiang China-Best Import & Export (Лампа)

(Дело T-492/20)

(2020/C 313/47)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: S. Tous, SL (Манреса, Испания) (представители: D. Gómez Sánchez и J. L. Gracia Albero, abogados)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Zhejiang China-Best Import & Export Co. Ltd (Ханджоу, Китай)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността (Осветителни тела) — промишлен дизайн на Общността № 4422343-0012

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 26 май 2020 г. по преписка R 1553/2019-3

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди притежателя на спорния промишлен дизайн да заплати съдебните разноски в настоящото производство, включително разноските в производството пред отдела по отмяна и трети апелативен състав.

Изложено основание

— Нарушение на член 25, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета (във връзка с членове 6 и 7 и член 9, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета).

Жалба, подадена на 10 август 2020 г. — Banco Cooperativo Español/ЕСП

(Дело T-499/20)

(2020/C 313/48)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Banco Cooperativo Español, SA (Мадрид, Испания) (представители: D. Sarmiento Ramírez-Escudero, J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain и P. Biscari García, abogados)

Отговорник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- (i) да обяви неприложимостта на член 5, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63;
- (ii) да обяви недействителността на обжалваното решение поради нарушение на член 103, параграф 2, втора алинея от Директива 2014/59 и на член 70 от Регламент 806/2014, тълкувани в светлината на член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на принципа на пропорционалност;
- (iii) във всички случаи да обяви, че обжалваното решение не може да има обратно действие, считано от датата на приемането на решението от 2016 г., и в резултат от това да отмени член 3 от обжалваното решение, доколкото той има подобно действие;
- (iv) във всички случаи да осъди ЕСП да заплати на жалбоподателя:
 - а) сумата, съответстваща на лихвите за забава върху платената през 2016 г. сума за периода между 23 юни 2016 г. и датата, на която ЕСП плати дължимия размер, изчислен въз основа на приложимия лихвен процент за рефинансиране на ЕЦБ (понастоящем 0 %), увеличен с 3,5 пункта;
 - б) при условията на евентуалност спрямо точка а) и само в случай, че Общият съд приеме, че по същество обжалваното решение е правомерно, но не може да има обратно действие, размерът, съответстващ на лихвите за забава по отношение на платената през 2016 г. сума за периода от 23 юни 2016 г. до 19 март 2020 г. — дата, от която обжалваното решение произвежда действие, изчислен въз основа на приложимия лихвен процент за рефинансиране на Европейската централна банка (понастоящем 0 %), увеличен с 3,5 пункта;
 - в) при условията на евентуалност по отношение на точки а) или б), сумата, отговаряща на печалбата, която жалбоподателят е щял да получи на проведения на 16 юни 2016 г. търг в резултат от придобиването на десетгодишни испански държавни облигации със стойност, съответстваща на размера на предварителната вноска за 2016 г., изчислена за периода от 23 юни 2016 г. до датата, на която ЕСП изплати дължимата сума (или до 19 март 2020 г. в случай, че Общият съд приеме, че обжалваното решение по същество е законосъобразно, но няма обратно действие).
- (v) във всички случаи да осъди Единния съвет за реструктуриране да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу Решението на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) от 19 март 2020 г. за изчисляване на предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране (SRB/ES/2020/16) (наричано по-нататък „обжалваното решение“). Жалбоподателят уточнява, че ЕСП е искал да придаде обратно действие на обжалваното решение, а именно от 15 април 2016 г. нататък, когато е било прието първото решение относно предварителните вноски за 2016 г.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква четири основания.

1. Първото основание е възражение за незаконосъобразност съгласно член 277 ДФЕС, с което се цели Общият съд да обяви неприложимостта на член 5, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).

— Жалбоподателят твърди в това отношение, че с посочения член от Делегирания регламент:

- а) се нарушава член 103, параграф 7 от Директива 2014/59, доколкото се установява система на изчисляване, по силата на която институция с консервативен рисков профил дължи предварителна вноска като тази на институциите с много висок рисков профил.

- б) се нарушава член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз, доколкото неоправдано се ограничава основно право на жалбоподателя, а именно свободата му на стопанска инициатива.
- в) се нарушава принципът на пропорционалност, доколкото не е взето предвид двойното отчитане на някои задължения на жалбоподателя, което създава очевидно неоправдано, ненужно и несъразмерно ограничение.
2. Второто основание е нарушение на член 103, параграф 2, втора алинея от Директива 2014/59 и на член 70 от Регламент 806/2014, тълкувани в светлината на член 16 от Хартата и принципа на пропорционалност.
- В това отношение се твърди, че основанията за неприложимостта на член 5, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 ясно сочат необходимостта рисковият профил на жалбоподателя да се коригира с оглед на функционалните особености на кооперативната мрежа, която той оглавява, както изискват споменатите по-горе членове. Поради това, и доколкото по своето съдържание обжалваното решение представлява строго и буквално прилагане на норма, която не отчита посочения рисков профил на жалбоподателя, то трябва да се приеме за противоречащо на член 103, параграф 2, втора алинея от Директива 2014/59, и в частност на Регламент 806/2014, чийто член 70, отнасящ се до предварителните вноски, препраща към Директива 2014/59 и приетата въз основа на нея правна уредба.
3. Трето основание е нарушение на практиката на Съда, която допуска да се придаде обратно действие на дадено решение.
- В това отношение жалбоподателят твърди, че обжалваното решение не е в съответствие със съдебната практика, доколкото:
- а) целите, изгъкнати от ЕСП, които обосновават прилагането с обратна сила на обжалваното решение, не съставляват цели от общ интерес, които могат да обосноват дерогация от общия принцип за липса на обратно действие на актовете на Съюза;
- б) във всички случаи обратното действие не е нито от основно значение, нито е необходимо за постигане на тези цели, доколкото съществуват алтернативи, които са по-малко обременителни за страните, които позволяват тяхното реализиране и
- в) нарушени са оправданите правни очаквания на жалбоподателя, тъй като поведението на ЕСП е в посока, обратна на последиците, които се търсят с решение на Общия съд по дело T-323/16.
4. Четвъртото основание е базирано на извъндоговорната отговорност на ЕСП съгласно членове 268 и 340 ДФЕС и съгласно член 87, параграф 3 от Регламент 806/2014 в случай на неоснователно обогатяване.
- В това отношение жалбоподателят твърди, че ЕЦБ трябва да заплати обезщетение на основание на извъндоговорната отговорност поради неоснователно обогатяване в размер на лихвите от момента на плащане на предварителната вноска за 2016 г. — което плащане, считано от отмяната на Решение SRB/ES/SRF/2016/06 с решение от 28 ноември 2019 г., Banco Cooperativo Español/CRU (T-323/16, EU:T:2019:822), не се основава на каквото и да е решение на ЕСП — до окончателното плащане на посочената сума или, при условията на евентуалност, до датата на обжалваното решение.

Определение на Общия съд от 25 юни 2020 г. — Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler/EUIPO — Tigges (TOOLINEO)

(Дело T-877/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/49)

Език на производството: немски

Председателят на девети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 61, 24.2.2020 г.